

तामर्पयामास च शोकदीनां तदागमप्रीतिषु सर्गः १४
तापसीषु । निर्विष्टसारां पितृभिर्हिमांशोरन्त्या
कलां दर्शद्वौषधीषु ॥ ८० ॥ तादृङ्गुदीस्नेहकृतप्र
दीपमास्तीर्णमेध्याजिनतल्पमन्तः । तस्यै सपर्यानु
पदं दिनान्ते निवासहेतोर्मुटजं वितेरुः ॥ ८१ ॥

तामिति । स वाल्मीकिः शोकेन दीनां तां सीतां तस्याः सीता
या आगमेनागमनेन प्रीतिर्यासां तासु तापसीषु अर्पया
मास कः कां कास्त्रिव दर्शः अमावास्या हिमांशोश्चन्द्रस्यान्त्या
मवशिष्टां कलामौषधीस्त्रिव किं० कं पितृभिरर्यमादिभि
निर्विष्ट सारां भुक्तसारां अत्रपराशरव्यासयोर्वचने मले ॥ ८० ॥
ता इति । तास्तापस्यः सपर्यायाः पूजाया अनुपदमनन्त
रं दिनस्यान्ते तस्यै सीतायै निवासहेतोर्निवासार्थमुटजं पर्ण
शालां वितेरुर्ददुः किं० उं दृङ्गुदीतापसतरुस्तस्याः स्नेहेन कृतः
प्रदीपो यत्र तं पु० किं० अन्तर्मध्ये आस्तीर्णं विस्तारितं मेध्यं
शुद्धमजिनं मृगचर्म तदेव तल्पं शय्या यस्मिन् तं ॥ ८१ ॥